

РЕШЕНИЕ

№ 509

гр. Варна, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 4 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Шкодров

при участието на секретаря Иванка Й. Друмева
като разгледа докладваното от Атанас Шкодров Административно
наказателно дело № 20243110200966 по описа за 2024 година

Производството по делото е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на санкционираното лице против Наказателно постановление № НЯСС-10/17.01.2043 г., издадено от Председател на ДАМНТ,, с което на лицето са били наложени административни наказания „имуществена санкция“.

В жалбата се моли за отмяна на НП като се счита, че е нарушен чл.34 ал.1 от ЗАНН и АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя. В тази връзка се счита, че нарушителят е бил известен на ДАМНТ непосредствено след изтичане на срока за изпълнение на предписанието. Сочи се, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. В нарушение на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН се сочи, че липсва дата на извършване на нарушението. Срокът за изпълнение на предписанието е бил до 31.01.2023г. и проверката е следвало да бъде извършена в деня, следващ последния ден от срока. В конкретния случай проверката е извършена 5 месеца по-късно – на 07.06.2023г., с което е нарушено правото на санкционираното лице да разбере кога точно се твърди, че е извършило нарушението. Нарушен е чл.54 ал.1 и 2 от ЗАНН, тъй като нарушението не е доказано по несъмнен начин. Липсват доказателства, че на 01.02.2023г. е била направена проверка от представители на ДАМНТ, а такава е направена по-късно, т.е. не може да се направи извод, че твърдяното нарушение е доказано по несъмнен начин. Алтернативно се счита, че е налице маловажен случай на нарушение.

В съдебно заседание не се явява представляващ дружеството.

Процесуален представител на въззиваемата страна не се явява. В молба изразява позиция, че НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Моли да бъде присъдено

юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С протокол № 48/12.10.2022 г., комисия за проверка на състоянието и създадената организация за експлоатация на язовирна стена и съоръженията към нея, назначена със заповед № РД-22-7712-16/14.04.2022 г. и заповед № РД-22-7712-42/28.09.2022 г. от областния управител на област Варна дала задължително предписание на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“: по т.2;2.1 „Да се почисти от храстовидна и дървесна растителност: корона, воден и въздушен откос“ по отношение на язовир „Господиново“, находящ се в поземлен имот с идентификатор № 07598.95.117 в землището на гр. Бяла, община Бяла, област Варна, който съгласно Акт за публична държавна собственост № 9896/12.02.2020 г. е собственост на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“. Срокът на изпълнение на предписанието бил до 31.01.2023 г.

На 07.06.2023 г. била извършена последваща проверка на язовир „Господиново“, при която било установено, че короната на язовира е проходима, вълнообразна, с дълбоки коловози и хлътвания на отделни места, както и наличие на висока храстовидна растителност в участъка на преход към двата откоса. Водният откос бил обрасъл с гъста храстовидна и дървесна растителност, което затруднява извършването на оглед, с каменна броня, като в отделни участъци е свлечена. Въздушният откос бил обрасъл с гъста храстовидна и дървесна растителност, което не позволявало извършването на оглед и установяване на действителното му състояние.

Проверяващите приели, че не е изпълнено от собственика на язовир „Господиново“, задължителното предписание на комисията. За извършената проверка бил съставен констативен протокол № 05-01-48/07.06.2023 г.

На 28.08.2023г., въз основа на представената й документация, св. И. съставила акт за установяване на административно нарушение в съдържанието на който намерили отражение горните констатации. Актът бил надлежно предявен и връчен при липсата на наведени възражения. Такива постъпили по преписката впоследствие, но били преценени като неоснователни.

На 17.01.2024 год., административно наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, като е приел фактическите констатации изложени в акта, приел е че Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ е осъществило фактическия състав на нарушение на разпоредбата на чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите, която задължава собствениците на язовирни стени и съоръженията към тях да изпълняват предписанията по чл. 138а, ал. 3, т. 5 от Закона за водите и наложил административно наказание имуществена санкция на осн. чл.200 ал.1 т.39 от ЗВодите в минимален размер.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства, както писмени така и гласни, които се

кредитират от съда изцяло като непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Съдът намира, че НП е правилно и законосъобразно издадено при спазване на процедурите по ЗАНН. При съставяне на акта за установяване на административно нарушение е спазен тримесечния срок за съставянето му. Спазен е и срока за възражения по акта, като НП е издадено в шестмесечния преклузивен срок за издаването му.

Проверяващата обективно, всестранно и пълно е изяснила фактическата обстановка по административно наказателната преписка и е събрала безспорни доказателства за извършеното административно нарушение, посредством личните си възприятия по отношение на приложените документи, след което е пристъпили към съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

Административно наказващият орган правилно е приел, че се касае за нарушение на разпоредбите на ЗВодите и е издал атакуваното НП, като на база на събраните по преписката доказателства е дал правилна правна квалификация на извършеното нарушение и правилно е определил санкционната норма на ЗВодите, които следва да намерят приложение.

При определяне на наказанието, които следва да се наложат, наказващият орган е съобразил наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства, каквито са извършването на нарушение за първи път и липсата на данни за нанесени вреди от деянието и правилно е наложил наказанието в минимален размер. В този смисъл и наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Що се отнася до наведените с жалбата основания за отмяна на наказателното постановление, съдът не споделя същите, предвид на следното:

Счита, че е нарушен чл.34 ал.1 от ЗАНН и АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя. В тази връзка се счита, че нарушителят е бил известен на ДАМНТ непосредствено след изтичане на срока за изпълнение на предписанието.

Доколкото нарушението се състои в неизпълнение на дадено задължително предписание, от значение за ангажиране на отговорността на дружеството е единствено дадения срок за изпълнение и неговото изтичане. В настоящия казус е посочен както срок за изпълнение на предписанието – 31.01.2023г., така и е посочена дата на извършване на нарушението – 01.02.2023г. Предвид на факта, че се касае за продължено нарушение, то същото се извършва от 01.02.2023г. до датата на установяването му от контролните органи при последващата проверка през м. юни 2023 г.

Сочи се, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. В нарушение на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН се сочи, че липсва дата на извършване на нарушението. Срокът за изпълнение на предписанието е бил до 31.01.2023г. и проверката е следвало да бъде извършена в деня, следващ последния ден от срока. В конкретния случай проверката е извършена 5 месеца по-късно – на 07.06.2023г., с което е нарушено правото на санкционираното лице да разбере кога точно се твърди, че е извършило нарушението.

По така възразеното на първо място следва да се отбележи, че в НП изрично е посочена датата на нарушението- 01.02.2023г.

Според настоящия съдебен състав категорично не може да се сподели извод, че за наказващия орган императивно е възникнало задължение още след изтичане на срока за изпълнение на предписанието да разпорежи последваща проверка дали то е изпълнено. Това е така, защото правомерното поведение на задълженото лице е предполагаемо по презумпция и предприятието по силата на тази презумпция, за наказващия орган, с изтичането на срока за изпълнение на задължителното предписание е съобщило поведението си с него.

Нарушителят е станал известен на наказващия орган едва при проверката на 07.06.2023г., когато продълженото административно нарушение е било прекъснато, като правилно е била приета за дата на извършването му датата 01.02.2023г. – деня, следващ последния възможен срок за изпълнение на задължителното предписание.

На следващо място се счита, че е нарушен чл.54 ал.1 и 2 от ЗАНН, тъй като нарушението не е доказано по несъмнен начин. Липсват доказателства, че на 01.02.2023г. е била направена проверка от представители на ДАМНТ, а такава е направена по- късно, т.е. не може да се направи извод, че твърдяното нарушение е доказано по несъмнен начин.

По отношение на така наведеното възразение важат мотивите, изложени по – горе, поради което не следва съдът да преповтаря защо не го възприема.

Алтернативно се счита, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Съдът намира, че установените по делото факти не припокриват хипотезата на маловажен случай на административно нарушение, тъй като конкретния случай не показва занижена степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид – нещо повече, периодът от време, в който задължителните указания не са били изпълнени, завишава степента на обществена опасност на нарушението и в този смисъл правилно предприятието е било санкционирано за извършеното административно нарушение, предмет на разглеждане по делото.

Предвид изложеното, съдът намери, че следва да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

С решението си съдът присъди направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № НЯСС-10/17.01.2043 г., издадено от Председател на ДАМНТ, с което на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, е наложено административно наказание „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ“ в размер на 1000 лева на осн.

чл.200 ал.1 т.39 от Закона за водите.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК 205756975 да заплати на ДАМНТ гр. София сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на мотивите.

Съдия при Районен съд – Варна: _____